

Πλαίσιο - Πρόγραμμα Δράσης

Η αλματώδης αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων σε όλους τους τομείς τα τελευταία χρόνια θεμελιώνεται στην αύξηση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, στην καταστρατήγηση εργασιακών κεκτημένων και στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων. Στον αντίποδα των εξελίξεων αυτών βρίσκονται η μείωση του κόστους εργασίας αλλά και των πραγματικών αμοιβών των εργαζομένων ιδιαίτερα αυτών των περισσότερο πληττόμενων κατηγοριών. Έτσι η αύξηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων και της παραγωγικότητας των εργαζομένων, η αύξηση του Α.Ε.Π αλλά και οι εισροές των κοινοτικών κεφαλαίων της τελευταίας δεκαετίας είναι φανερό ότι ευνόησαν μονοσήμαντα το κεφάλαιο και την ελληνική άρχουσα τάξη.

Ηγετική θέση στη προώθηση αυτής της διαδικασίας κατέχει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Κατά το διάστημα της διακυβέρνησης της ακόμα περισσότερο μετά τις εκλογές της 9ης Απριλίου με εντεινόμενους ρυθμούς έχει αποδουθεί σε μία λυσσαλέα επίθεση απέναντι στα λαϊκά στρώματα. Βασικές πλευρές της στρατηγικής της που αποκρυσταλλώνονται σε ένα σύνολο νομοθετικών, θεσμικών ρυθμίσεων και πολιτικών, αποτελούν **οι ιδιωτικοποιήσεις, η συρρίκνωση των κοινωνικών δαπανών, η απορύθμιση της αγοράς εργασίας, η περιοριστική πολιτική, η κατασταλτική θωράκιση του κράτους και η προσαρμογή στις ανακατατάξεις που προωθούν οι ιμπεριαλιστικοί συνασπισμοί στην περιοχή.** Ο νόμος Γιαννίτση για τις εργασιακές σχέσεις, οι προτάσεις της κυβέρνησης για το ασφαλιστικό, ο προωθούμενος νέος "τρομονόμος" καθώς και όλα τα κυοφορούμενα σχέδια για περιορισμό των λαϊκών ελευθεριών εντείνουν την επιθετική πολιτική απέναντι σε ευρύτερα κοινωνικά στρώματα.

Εκτός από την συμπίεση του κόστους εργασίας και την καθήλωση των αμοιβών σημαντικότατος παράγοντας που συντελεί στην υποβάθμιση της θέσης εργαζομένων, ημί - εργαζομένων και ανέργων είναι η **αναδιοργάνωση - ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.**

Δύο είναι οι βασικοί άξονες γύρω από τους οποίους προωθούνται οι αλλαγές στο τοπίο των εργασιακών σχέσεων:

- **οι ιδιωτικοποιήσεις** (με άμεση ή έμμεση μορφή) των ΔΕΚΟ, των προβληματικών επιχειρήσεων αλλά και λειτουργιών του κρατικού τομέα. Με την προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων καθίσταται ευκολότερη η παράκαμψη των αντιστάσεων των εργαζομένων, η εισαγωγή των **σχέσεων ελαστικής απασχόλησης, και των υπεργολαβικών μορφών εκμετάλλευσης.** Ταυτόχρονα μια σειρά δραστηριότητες γίνονται πεδίο κερδοφορίας του ιδιωτικού κεφαλαίου κάτι το οποίο θα έχει μελλοντικά δυσμενείς επιπτώσεις για τα λαϊκά στρώματα.

- **με την εισαγωγή μιας σειράς νομοθετικών ή άλλων θεσμικών ρυθμίσεων.** Οι βασικότερες από αυτές τις ρυθμίσεις είναι οι νόμοι Αρσένη - Παπαϊωάννου. Οι νόμοι αυτοί αποτελούν και τις κορωνίδες του αντεργατικού εκσυγχρονισμού, που έχουν σα στόχο τη συσσώρευση υπερκερδών για το κεφάλαιο μέσα από τη δημιουργία ενός άνεργου εφεδρικού στρατού εργαζόμενων, μιας φτηνής, υπάκουης, ακίνδυνης εργατικής δύναμης απασχολήσιμων, μιας βέβαιη πηγής άντλησης υπερκερδών.

Η αλλαγή του ασφαλιστικού χάρτη.

Τα θεσμικά βήματα τα οποία έκανε η κυβέρνηση έχοντας την συναίνεση της Ν.Δ, στο πλαίσιο των επιταγών της Ε.Ε. για την αναδιοργάνωση των σχέσεων εργασίας και την περαιτέρω υποβάθμιση του συντελεστή της εργασίας, θα συνεχισθούν με **τηνεπιδείνωση του ασφαλιστικού συστήματος**. Την τελευταία δεκαετία το ζήτημα της ασφάλισης έχει γίνει αντικείμενο εκτεταμένων παρεμβάσεων σε εθνικό και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Οι στόχοι αυτών των παρεμβάσεων είναι πολλαπλοί : Η μείωση του μη μισθολογικού κόστους της εργασίας έτσι ώστε να καταστεί περισσότερο ελκυστική για τους εργοδότες, η μείωση των κοινωνικών δαπανών αλλά και η διάλυση της ενότητας των εργαζομένων με την εισαγωγή των διαδικασιών της αυτασφάλισης και των αντιλήψεων της ανταποδοτικότητας. Στο πλαίσιο αυτό το ζήτημα της ασφάλισης οξύνεται αν λάβει κανείς υπόψη του την πραγματικότητα της ανεργίας και της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων. Η κυρίαρχη κατεύθυνση παραμένει ενιαία, μετακύληση του ασφαλιστικού κόστους, στους εργαζόμενους μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους. Μία κατεύθυνση η οποία αποτυπώνεται πλήρως στον Ν. 2084/92 αλλά ακόμα περισσότερο στις πρόσφατες προτάσεις της κυβέρνησης οι οποίες βρήκαν την αποφασιστική αντίθεση του συνόλου των εργαζομένων. Μία διαφορετική κατεύθυνση η οποία να υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζομένων μηχανικών δεν μπορεί παρά να προσεγγίζει το ζήτημα της ασφάλισης με ένα ριζικά διαφορετικό τρόπο.

1. Το κόστος της ασφάλισης πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένας από τους συντελεστές του κόστους αναπαραγωγής και διατήρησης της εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό το κύριο βάρος του ασφαλιστικού κόστους οφείλει να επιμερίζεται σε αυτούς που καταναλώνουν την εργασία δηλαδή είτε στους άμεσους είτε στους έμμεσους εργοδότες αυτούς που καταναλώνουν τα προϊόντα τα οποία παράγονται από την εργασία των ελεύθερων επαγγελματιών.
2. Το κράτος οφείλει να εγγυάται ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και να αναπτύσσει τους απαραίτητους μηχανισμούς για την συλλογή και διαχείριση των ασφαλιστικών πόρων και παράλληλα να παρεμβαίνει και να διασφαλίζει την κάλυψη των ασφαλιστικών αναγκών που προκύπτουν στις περιόδους αύξησης της ανεργίας.
3. Η διαχείριση των ασφαλιστικών πόρων και των αποθεματικών που αυτοί δημιουργούν οφείλει να γίνεται με τέτοιο τρόπο από την πλευρά του κράτους και των ασφαλιστικών ταμείων ώστε 1) να μην καθιστούν μέρος των ασφαλιστικών πόρων φθινό κεφάλαιο για κρατικές ή άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες όπως κατά κόρον έχει συμβεί στο παρελθόν με ιδιαίτερα επιβαρυντικές επιπτώσεις για τους ασφαλισμένους και τα ασφαλιστικά ταμεία β) να διασφαλίζει τους πόρους που συσσωρεύονται καθώς και την αξιοποίηση τους τουλάχιστον κατά ίσο ποσοστό με αυτό που θα απέδιδε η κατάθεση του πλεονάσματος σε μία τράπεζα.
4. Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να χαρακτηρίζεται από την αλληλεγγύη μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών ασφαλιζομένων και εργαζομένων που καλύπτονται στο εσωτερικό τους. Δεν πρέπει να αποτελεί μηχανισμό είτε συμπίεσης του κόστους της εργασίας με την μετάθεση του κόστους της ασφάλισης στους εργαζομένους και με την αναίρεση των ασφαλιστικών παροχών είτε μηχανισμό εκκαθάρισης ενός κλάδου από τους εργαζομένους που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στην καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών.

5. Οι κανόνες ασφάλισης πρέπει να είναι ενιαίοι για το σύνολο των ασφαλιζομένων σε ένα κλάδο με γνώμονα την πραγματική εργασιακή τους ιδιότητα και όχι άλλους τυπικούς ή ουσιαστικούς όρους (διάκριση μεταξύ παλιών και νέων ασφαλισμένων, τυπικά ελευθεροεπαγγελματιών και μισθωτών κ.λ.π.).

Στο παραπάνω πλαίσιο μια διαφορετική πολιτική ασφάλισης για τους μηχανικούς οφείλει να αποτυπώνεται στις ακόλουθες κατευθύνσεις :

- Αρση του διαχωρισμού μεταξύ ασφαλιζομένων πριν της 1 /1/1993 και ασφαλιζομένων μετά από αυτήν την ημερομηνία. Διασφάλιση ενιαίων ασφαλιστικών κριτηρίων για όλους.
- Διατήρησης των ασφαλιστικών εισφορών και των ορίων συνταξιοδότησης τουλάχιστον στο επίπεδο που βρίσκονται σήμερα.
- Θεσμοθέτησης εργοδοτικών εισφορών για όλες τις κατηγορίες παροχής εργασίας, ιδιαίτερα για εκείνες που πίσω από την τυπική αυτοαπασχόληση συγκαλύπτουν ουσιαστικά εξαρτημένη σχέση εργασίας.
- Ανάπτυξη κλάδων επικούρησης και πρόνοιας στο ΤΣΜΕΔΕ.

Το σύστημα ασφάλισης πρέπει να λαμβάνει υπ' όψη του ιδιαίτερα εκείνες τις κατηγορίες εργαζομένων οι οποίες πλήττονται εντονότερα στην σημερινή αγορά εργασίας, Ιδιαίτερα πλήττονται οι νεοεισερχόμενοι στην αγορά εργασίας μηχανικοί. Η απαίτηση για την καταβολή μεγάλου ύψους εισφορών κατά το χρονικό διάστημα ένταξης στην αγορά εργασίας και το γεγονός ότι η καταβολή αυτή καθίσταται απαραίτητη για την εξάσκηση επαγγέλματος οδηγεί πολλούς νέους μηχανικούς στην καθυστέρηση της καταβολής των εισφορών και αν συνυπολογιστούν οι υπέρογκες προσ αυξήσεις εκτός κλάδου. Σε κάθε περίπτωση η αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση που επιχειρεί η κυβέρνηση θα συναντήσει την αποφασιστική αντίδραση των εργαζομένων.

Η δραστηριότητα του συλλόγου κατά το επόμενο διάστημα.

Ο σύλλογος το επόμενο χρονικό διάστημα πρέπει να αναπτύξει τις πρωτοβουλίες που έχει πάρει για να επιτύχει την συστηματικότερη επαφή με τα μέλη του (αξιοποίηση του δικτυακού τόπου, περιοδική έκδοση εντύπου, διαμόρφωση ομάδων εργασίας). Παράλληλα σε συνεργασία με άλλους κλαδικούς συλλόγους και σωματεία μηχανικών και τεχνικών πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες με άξονες :

- Αποτροπή κάθε αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης
- διεύρυνση των παροχών του ΤΣΜΕΔΕ στους εργαζόμενους και άνεργους μηχανικούς
- της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών για τους χαμηλόμισθους μισθωτούς και των χαμηλών εισοδημάτων ελευθεροεπαγγελματίες
- του περιορισμού των άτυπων μορφών απασχόλησης
- της υπογραφής συλλογική σύμβαση εργασίας που να θεσπίζει και να διασφαλίζει κατώτερο καθαρό μισθό 330.000 δρχ. το μήνα για οκτάωρη απασχόληση
- της μείωσης του ωραρίου εργασίας χωρίς περικοπή των αποδοχών
- της θέσπισης επιδόματος για τους άνεργους μηχανικούς

- της απαλλαγής των νέων ελευθεροεπαγγελματιών μηχανικών από την καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς
- της ανάληψης από την πλευρά της εργοδοσίας, ασφαλιστικής εισφοράς στο δελτίο παροχής υπηρεσιών

Παράλληλα ο σύλλογος πρέπει να εξετάσει περισσότερο δραστήρια το ζήτημα των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων στην κατεύθυνση της διεύρυνσης των γνωστικών και εργασιακών αντικειμένων καθώς και κατάργηση μιας σειράς εργασιακών απαγορεύσεων ιδιαίτερα σε τομείς όπως τα υπόγεια και εδαφοτεχνικά έργα, από δραστηριότητες που αφορούν όλο το φάσμα κατεργασίας των υλικών καθώς και αυτές που σχετίζονται με την περιβαλλοντική προστασία.

Ο σύλλογος πρέπει να κινηθεί προς την κατεύθυνση κατοχύρωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων στους παραπάνω τομείς όχι με στόχο την κατάργηση επαγγελματικών δικαιωμάτων ή την απαγόρευση της πρόσβασης σε διαφορετικούς κλάδους αλλά στο πλαίσιο της βελτίωσης των δυνατοτήτων και των συνθηκών εργασίας των μελών του.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΧΩΡΟΥ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ